

som fremkommer under Forhandlingerne med Communen. Det er under disse Forhandlinger, at man vil komme til at danne sig et Begreb om, hvad man billigviis kan vente fra Statens Side, og hvad Communen billigviis kan hve fra sin Side; det er først da, at man efterhaanden vil finde Maalestokken for Værdien af de store Eiendomme, det her gjælder om. Under saadanne Omstændigheder vil ganske vist Forhandlingen, naar den ovenkjøbet skal forelægges den lovgivende Forsamling til Stadsfæstelse, ikke være stort Andet end en Conference; det vilde være en Udvevling af Meninger, en nærmere Undersøgelse af Sagen; men videre vil man ikke komme. Jeg troer ikke, at man bør vente sig Andet end en saadan Udvevling af Meninger og nærmere Undersøgelse af Detaillen, hvorimod man ikke vilde komme til en egentlig Afslutning, netop fordi begge Parter vilde vide, at der ikke er noget Endeligt i den hele Forhandling, at den ikke har nogen egentlig praktisk Betydning. Jeg kan altsaa ikke ubetinget modsætte mig dette Forslag, dersom det høie Thing skulde tiltræde det, men jeg troer dog i Sagens Interesse at burde fraraade dets Vedtagelse. Det Vædringsforslag, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har stillet, angaaer netop det, som jeg har betegnet som det vigtigste Punkt for Dieblikket, nemlig Afhændelse af Servituten, og jeg maa derfor bestemt modsætte mig Vedtagelsen deraf. Jeg skal ikke igjen gaae ind paa det hele Spørgsmaals Realitet, men indskrænke mig til at bemærke, at dersom Lovudkastet, som det foreligger fra Udvalgets Side, vedtages, troer jeg neppe der kan være nogen Tvivl om, at jo alle de Eiendomme, de 40 Tdr. Land, som det ærede Medlem omtalte, strax vilde stige meget betydeligt i Værdi; jeg troer ikke, der kan være nogen Tvivl om, at de jo rimeligviis vilde stige til det Dobbelte af deres nuværende Værdi. Dersom nu denne Lov ikke skulde udkomme, saa vilde altsaa de Eiere af Grundene, for hvem en meget betydelig Binding stilles i Udsigt, blive denne Udsigt berøvede, og det vilde jeg meget beklage; jeg troer, det er en meget daarlig Tjeneste at gjøre dem, at forhindre dem i at afhænde deres Eiendomme til en langt

høiere Værdi, end de have nu. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds har yttret igjen idag, hvad han yttrede under 1ste Behandling, at Afløsningen af Byggefriheden var tvungen, og da hans Ytringer berøe paa en feilagtig Opfattelse, der har fundet en vis Udbredelse, troer jeg at burde imødegaae dem, om det end kunde synes overflødig. Der er nemlig intet Tvungent i denne Afløsning. Det ærede Medlem har spurgt, om en Eier af en Grund strax skulde begynde at forrente det Beløb, hvortil Byggefriheden var blevet taxeret for ham. Dertil svarer jeg, at den vedkommende Eier gjerne kan sidde 100 Aar paa sin Grund uden at give en Stilling, om saa end Byggefriheden er taxeret til 100,000 Rd., saalænge han ikke vil bygge. Der er altsaa ikke noget Tvungent ved denne Afløsning. Naar denne Mand nu bestemmer sig til Afløsning og til at erhverve Byggefrihed, saa gjør han det rimeligviis kun, naar han veed, at naar han betaler 100 Rd. for Byggefriheden, vil han igjen faae 200 Rd. af den, som kjøber Lodden. Kun da, naar han seer, at han vil have Fordeel deraf, vil han stride til at erhverve sig Byggefrihed, og der er altsaa ikke Tale om, at der paabyrdes ham nogen Skat eller Udgift. Tværtimod, den mindre Udgift for Erhvervelsen af Byggefrihed indtræder først, naar den større Forhøielse af hans Eiendoms Værdi ogsaa indtræder. Da den af det ærede Medlem fremsatte Anskuelse har fundet en vis Udbredelse, har jeg troet at burde omtale den allerede nu. Jeg troer at kunne indskrænke mig hertil paa Sagens nuværende Standpunkt.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Ytringer, som nu ere fremsatte af de ærede Medlemmer, der have stillet Vædringsforslag. Først skal jeg henvende mig til det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), som har stillet 12 Vædringsforslag. Det ærede Medlem udtalte, at den egentlige Anledning, som han havde havt til at stille disse 12 Vædringsforslag, var hans Dunse om, at den Tanke, som var fremsat i hans Forslag under Nr. 12, nemlig at en Afhændelse til Communen skulde betinges af Rigsdagens Stadsfæstelse,